

יחסים מרחביים
הצייר המצג

התפנית החדה ביותר בוירה המרחבית, חלה לאחרונה בגיורה התורכית. המדינה, שעד לפני שבועות אחדים נחשבה לאבן פינה בברית המערבית, החלה לפתע מש- מיעה קולות ניטראליסטיים רמים. שריהתוך שלה ביקר מעבר למסך-הברזל, וחברי הפרלמנט שלה ערכו סיבוב בבירות הער- ביות, במאמץ להוכיח כי תורכיה אינה עבד נרצע של הברית האטלנטית, ועל כן ציוכות מדינות ערב לחדיל מתמיכתן ה- בלתי-מסוייגת בנושא מקארויס.

מסע זה, לרכוש ידידים ולהשפיע בחברה המדינית, הבשיל פירות מהירים: מוסקבה וקאהיר הסבירו ששוב אינו מתלהבות

הקאריקטורה של "אחר סאעה" הוא לא שמע את החדשות

לאנוסטיס. שריהתוך הסובייטי אנדריי גרו- מיקו, אף נשא נאום ארוך להגנת זכויות התורכים בקפריסין. אבל לא כל העתונים המצריים היו ורי- זים די הצורך, כדי לתפוס את המיפנה בהתהוותו. כך קרה, ששבוע ימים אחרי שתורכיה הוכרה רשמית כחוזרת-בתשובה וכצועדת בדרך להיות פחות-אויבת ירדית- נפשם של הערבים, הופיעה קאריקטורה באחר-סאעה שהעלתה סומק בלחי משרד החוץ המצרי.

היא הראתה יד (אימפריאליסטית) המושכת בחוטי הבובה הישראלית והשאה הפרסי. בצד נחו שתי בובות נוספות ממחסן הגי- רוטאות השנואות, שחיקו לתורן בהצגה: ציוכבה השחור ותורכי רב-שפמים. הצייר לא שמע, כנראה, את החדשות.

פלסמין
אסור לכבוש בנפרד

הכותרת המגרה באל-מוסאוור שאלה: "מי הם מפוצצי צינורות-המים בתוך ישר- ראל?" מתחתה השתרעה הקדמה עוצרת- נשימה: "רדיו ישראל הפסיק את שידורו, ובהתרגשות רבה הקריא השדרן הצינוי וביעה אודות קבוצה ערבית שחדרה לארץ הכבושה ופוצצה את הצינורות המהווים התקפה על המים הערביים. העולם הערבי מחאכף לפעולת-הגבורה, ולאחר מכן החל שואל: מי הם חברי הקבוצה הזאת? האם היא שייכת לצבא הפלסטיני, ומה נשמע עם צבא זה? מה המכשולים העומדים בפניו?" כתב אל-מוסאוור מיהר אל האדם שניראה לו מוסמך ביותר, כדי להציג בפניו את השאלות. הוא מצא את אחמד שוקיירי בדי- רתו הנאה בקאהיר, כשהוא עסוף עבאיה- מצמר בהיר, כיאה למנהיג הרוצה לסמל את העממיות הערבית של כהנתו.

הנפסיון של אלג'יריה. שוקיירי היה מוכן לדבר, אבל לא על פיצוץ הצינורות, או על אירגון אל-פתח ("הכיבוש") אשר אנשיו חדרו לישראל ואחד מהם אף נעצר בה ומצפה למשפטו.

שוקיירי פתח בהרצאה על הצבא הפלס- טיני: "הנשיא גמאל עבד-אל-נאצר העמיד לרשות הצבא הפלסטיני את רצועת עזה וסיני, ויחידותיו מתאמנות שם. יחידות אחרות מתאמנות בסוריה ובעיראק. עשרות צעירים פלסטיניים התקבלו במיכללות הצ- באיות במצרים ובעיראק. ובקרוב אף ית- קבלו צעירים נוספים במיכללה הצבאית בסוריה."

כיצד יגוייסו חיילי צבא זה? "אגלה לך סוד", השיב שוקיירי, "בקרוב יחול גיוס-חובה על כל צעיר פלסטיני החי בתחומי הרפובליקה הערבית המאוחדת, עיר ראק וסוריה. השלב הראשון בהקמת הצבא יושלם בחודש ספטמבר הקרוב, וכאשר ית- כנסו נשיאי ומלכי ערב ברבאט, יוגח בפ- ינהם דו"ח על כך. ברור שצבא זה לא יהיה צבא קלאסי, או צבא סדיר, כי אם צבא שחרור, כדוגמת הצבא האלגיירי שלחם בצרפתים. בכלל, קיימתי שיחות עם הנשיא בן-בלה ועם סגנו, הקולונל הוארי בומדיאן, וכל מה שאני מוכן לומר כרגע הוא שאנח- נו ננצל את נסיונם... הם ישלחו מדריכים."

יש לחכות לאות. אך למרות הנימה האופטימית, לא יכול היה שוקיירי להעלים כמה עובדות ששימחו אותו פחות. למשל: יחס הממשלות הערביות השונות לאירגון השיחורור הפלסטיני, ולצבא הפלסטיני. "אנחנו עכשיו בפתח של תקופה חדשה, ועד לרגע זה הכל מתקדם יפה. לכן איני רואה כל תועלת בציון הקשיים העומדים לפנינו. נכון, יש קשיים. די להזכיר, שלא כל מדינות ערב הסכימו להקמת מחנות הצבא הפלסטיני על אדמותיהן. אם פעם ישתבש המצב, לא אהסס לגלות את כל הקשיים. אבל עכשיו יש אירה טובה."

הכתב חזר לשאלתו הראשונה והעיקרית: מי בכל זאת פוצץ את הצינורות בישראל? שוב התחמק שוקיירי ממתן תשובה. "סודות... בטחון... תוכניות..." גימגם. למחרת שידר רדיו קאהיר עצמו את הסיבה מדוע אין לדבר על אירגון אל-פתח, או להתלהב ממעשיו. "אסור לפעול למען שיחורור פלסטיני בנפרד", הכריז הקריין. כלומר: אסור לסוריה להפעיל את החבלנים על דעת עצמה, ולסבך את המדינות הער- ביות במלחמה עם ישראל. יש לחכות לכך לאות מקאהיר — אות אשר גמאל עבד-אל- נאצר אינו מראה לעת עתה נכונות לתתו.

עיראק

האלמנה העשירה

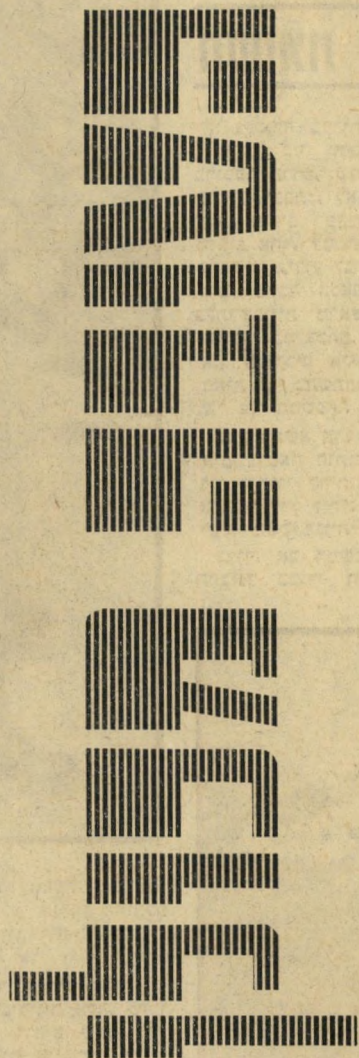
"מוהר כזה", רתח השבוע נציג עיראקי בניר-יורק, "לא שולם אפילו כשביל נסיכה." ג'נבייב ארנו הייתה ידועה עד כה כארו- טחו של מלך עיראק פייצל השני. כאשר נרצח המלך הצעיר, במהפכת ה-14 ביולי 1958, היה ברור כי בזאת תמה שאיפתה הקצרה אל היתוס המלכותי.

ג'נבייב עצמה חשבה אחרת. כאשר הגישו נציגי עיראק הרפובליקאית בקשה לבתי- משפט בחצי-הריסר מדינות, שאלה יצהירו כי ממשלת קאסם זכאית לקבל לידיה את כל הכספים שהופקדו בבנקים זרים על-ידי המלך המחוסל, מיהרה הצעירה הצרפתית להגיש בקשת התנגדות. היא אף טענה, כי הכסף מגיע לה, בהיותה יורשתו החוקית של פייצל. וזאת על סמך העובדה שנשמרה בסוד, שזמן קצר לפני הירצחו נשא אותה המלך לאשה. הנשואין נשמרו בסוד, הצהירה, רק מחשש פן יעוררו רוגז עממי על נשואי המלך עם נוכריה.

התקציב האמריקאי. המאבק על הירו- שה נמשך עד השבוע. ג'נבייב, שהיגרה בינתיים לארצות-הברית והפכה אזרחית אמריקאית, שיכנעה בית-משפט בניר-יורק, כי אכן היא אלמנתו החוקית של פייצל. על כן ציווה בית-המשפט למסור לה שני-שלישים מעזבונו של המלך, שהיה מופקד על שמו בבנק ניו- יורק. חלקה של האלמנה בירושה: קצת למעלה מ-60 אלף דולאר.

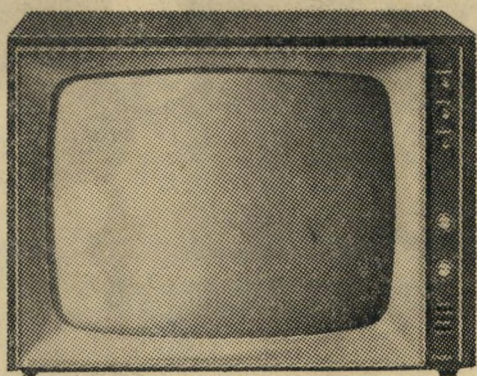
אך הרבה יותר חשוב מן הסכום. היה העקרון המשפטי שנקבע. שכן בהסתמכה על פסקי-הדין האמריקאי, מיהרה ג'נבייב לחדש את תביעותיה באנגליה ובשווייץ, שם הפקיד מלך עיראק סכומים ניכרים. ידוע, למשל, כי בבנק אחד בלונדון מוקפא סכום של חצי מיליון ל"ש. על שם המלך המנוח, ואילו בשווייץ, מולדת החשבונות הסודיים, ידוע על מספר פקדונות דומים, המסתכמים בעשרות מיליונים.

"אני מתכוננת לשכור בלשים ולגלות כל חשבון עם היה לבעלי היקר", הכריזה האלמנה העשירה. עם הכסף שקיבלה בניר-יורק, תוכל להרשות זאת לעצמה.

טלביזיה

SABA

מכשיר הטלביזיה סאבא הינו מהמשוכללים ביותר המצטיין בתמונה חדה וברורה וצליל נקי, הנעזר ב-2 רמקולים

להשיג אצל הסוכנים הבלעדיים בישראל:

טלויזיה חשמל יבוא

ככר מלכי ישראל 7, ת"א
טל. 223057

בכל חנויות החשמל והרדיו המובחרות

פרסום פייג

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת. ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.